

प्रज्ञारश्मि महास्थविर

दिवंगत भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर
जन्म वि. सं. १९७३ - मृत्यु २०५१

प्रकाशक :
अखिल नेपाल भिक्षु महासंघ

भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर

प्रकाशकः

अखिल नेपाल भिक्षु महासंघ

प्रकाशक :

अखिल नेपाल भिक्षु महासंघ

बुद्ध सम्बत् २५३८

नेपाल सम्बत् १११४

विक्रम सम्बत् २०५१

इस्वी सम्बत् १९९४

भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविरया
निर्वाण कामना यासे प्रदान

मुद्रक :

नेपाल प्रेस

शुक्रपथ, काठमाडौं

फोन । २२ १० ३२

संवेग

भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर नेपालय् हानं छको मूल बुद्ध-धर्म थेरवाद शासन प्रचार प्रसारय् थःगु जीवन अर्पण याना बिज्याकम्ह छम्ह महास्थविर खः । न्हापां न्हापां बुद्धया जन्मभूमि नेपालय् बुद्धयागु उपदेश प्रचार प्रसार यायेत गुलि क्षान्ति दयेका वीर्य व उद्योग यायेफ उगु वीर्य व उद्योग याना बिज्याकपि महास्थविरपि मध्ये छम्ह खः । नेपालं बुद्ध-धर्म प्रचार प्रसार याये मखु धका मघासे बरू पितिका च्वनेगु दुःख सहयायेत तयार जुया दुःख कष्ट सिया बिज्याःपि वरिष्ठ भिक्षुपि मध्ये थ्वसपोल छम्ह नं खः ।

वसपोलयागु विहारत दयेकेगुली सहयोग, महापरित्राण सम्पन्न यायेगुली सहयोग व बौद्ध साहित्य च्वयेगु, प्रकाश यायेगुली सहयोग थ्व कीगु न्होने पुण्य स्मृति जुया दना च्वंगु दु ।

वसपोल उच्च रक्तचापया लोचं पीडित जुजुं ७७ या उमेरय् थःगु भिक्षु जीवनया ५१ वर्षावास पूर्वका अनित्य शीर तोता पलोक जुया बिज्यात । वसपोलयागु थ्व संक्षिप्त जीवनी वसपोलया वारय् छुं भति सीके फइ, लोमंगु लुमंके फइ धका शाशा याना । वसपोलयात मरणानुस्मृति स्मरण बुद्ध-पूजा, परित्राण पाठ, दान प्रदान आदिया आनुभाव

वसपोलं चीवर वस्त्र धारण याना विज्याबले आशिका याना
विज्याःथें ब्याक्क “वट्ट दुक्खं” मुक्त जुयाच्चंगु निर्वाण याकनं
साकार याना काये फयेमा धका प्रार्थना यानागु जुल ।

— भिक्षु ज्ञानपूर्णक महास्थविर

विश्व शान्ति विहार, सचिव, अखिल नेपाल भिक्षु महासंघ
२०५१/८/१८

Dhamma Digital

भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर

पूर्व ४ नं. भोजपुरको टक्सारमा वि. सं. १९७३ आश्विन शुक्लका दिन भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविरको जन्म भएको थियो । भिक्षु प्रज्ञारश्मि गृहस्थमा गजरत्न शाक्य हुनुहुन्थ्यो । भोजपुर निवासी श्री बुद्धिराज शाक्य र श्रीमती बालकुमारी शाक्यको कोखबाट तीन सुपुत्र खड्ग-

(स्व. भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर)
राज, गजराज र दिलबहादुर तथा तीन सुपुत्रीहरू फूलतता, बुद्धलक्ष्मी र सानुमाया गरी छ जवान छोराछोरीहरू भएका थिए । वि. सं. १९९३ मै भिक्षु महाप्रज्ञा (पछि बौद्ध ऋषि हुनुभयो) द्वारा भोजपुरमा शाक्यमुनि विहारको स्थापना भैसकेको थियो । भिक्षु महाप्रज्ञाको आगमन पश्चात भोजपुरमा स्थविरवाद बुद्ध धर्मको जागरण आएको हुँदा प्रायः भोजपुर निवासीहरू धर्मोपदेश सुन्न विहारमा ओझरन्थे । कतिपय परिवारहरूको विहारमा घनिष्ट सम्बन्ध हुँदै गयो । यसै क्रममा

(२)

श्री बुद्धिराज शाक्य परिवारको पनि विहारसितको सम्बन्ध सुमधुर हुँदै गयो । बुद्धिराजका माइलो छोरो गजराज पनि सँधै जसो विहारमा जान थाल्यो । विहारमा जाने उसको बानी नै पन्यो ।

सँधैजसो विहारमा जाने गजराजमाथि भिक्षु महाप्रज्ञाको अमीट छाप पन्यो । भिक्षु महाप्रज्ञाद्वारा ऊ यति प्रभावित भयो कि उसमा पनि भिक्षु महाप्रज्ञा जस्तै संसारीक कुरालाई त्याग गरी भिक्षु हुने इच्छा पलायो । आफ्नो इच्छाको पूर्ति गर्नमा दिन रात कल्पनामा डुब्न थाल्यो । हुँदाहुँदै गृहस्थ अवस्थामा नै गजराज र भिक्षु महाप्रज्ञा बीच गुरुचेलाको रूपमा सम्बन्ध स्थापित हुन पुग्यो । उता भोजपुर निवासी चक्रधन (शाक्यानन्द) र कुलराज (सुबोधानन्द) हरू (साख्यै दाजुभाइ) श्रामणेर भैसकेको देख्दा गजराजलाई पनि कहिले घर छोडी आफू पनि प्रव्रजित हुने जस्तो भइ-रहन्थ्यो । बालक कालदेखि प्रव्रजित हुने इच्छा गर्दागर्दै नवजवान युवक भैसक्यो तर प्रव्रजित हुन सकेको होइन । आखिर २३ वर्षको जवानी उमेरमा गजराजले आफूमा प्रव्रजित हुने संस्कार भएको र त्यस संस्कारलाई श्रामणेर भावमा परिणत गरी लुकिएको शुभ संस्कारलाई प्रस्फुटन गर्न भिक्षु महा प्रज्ञासंगै भारतको कालिम्पोंगतिर प्रस्थान गरे । आफ्नो प्रव्रजित हुने इच्छा पूर्ण हुनेदेखि गजराज यति खुशी भयो कि त्यसको साँमा रहेन । हुन पनि हो, इच्छाएको कुरा पूर्ण हुँदा खुशीले गद्गद् नहुने संसारमा विरलै पाइएला ।

वि. सं. १९९६ को वैशाख पूर्णिमाको शुभ पावन दिनमा कालिम्पोंगमा अवस्थित प्रज्ञाचैत्य विहारमा गजराज शाक्य भिक्षु महाप्रज्ञाको उपध्यायत्वमा श्रामणेर-प्रव्रजित हुनु भयो । श्रामणेर भएपछि गजराजलाई प्रज्ञारश्मि भनी नामाकरण गरियो । अब श्रामणेर प्रज्ञारश्मिले नयाँ जीवनको यात्रा शुभारम्भ गर्नुभयो । केही वर्ष उतै बसी अध्ययन र अनुभवहरू बटुलीसकेपछि काठमाडौँमा आउनुभयो । प्रव्रजित भाव राम्रो र यसै भावले नेपालमा बुद्ध धर्मलाई सकदो टेवा पुऱ्याउने भन्ने उनमा इच्छा जाग्यो । बुद्धले बुद्धत्व ज्ञान लाभ गरेर पंचभद्रवर्गीयहरूलाई प्रथम धर्मचक्र सूत्र देशना गर्नु भएको पवित्र एवं संवेजनीय स्थान- सारनाथ, जहाँ श्रा. प्रज्ञारश्मिले वि सं. २००० कार्तिक मा. ऊ. चन्द्रमणी महास्थविरको उपाध्यायत्वमा उपसम्पदा प्राप्त गर्नु भई भिक्षु प्रज्ञारश्मि बन्नु भयो । वर्तमान भिक्षु महानाम महास्थविर पनि भिक्षु प्रज्ञारश्मिकै साथमा उपसम्पन्न हुनुभएको थियो । उपसम्पदा प्राप्तिको लगत्तै भिक्षु प्रज्ञारश्मि काठकाडौँ फर्कनु भयो । जतिबेला नेपालमा श्री ३ महाराजधिराज अर्थात् जहाँनिया राणा शासन पतनोन्मुख दिशातिर लम्किरहेको थियो ।

नेपालमा स्थविरवादको पुनर्जागरणको समय जतिबेला भर्खर भर्खर स्थविरवादी भिक्षुहरू देखा परिरहेको थियो । यो भर्खर उदाएका बौद्ध भिक्षुहरू पनि राणा शासनको लागि आँखामा धुलो सरह सह्य भएन र वि. सं. २००१

(४)

(30th, July 1944) का दिन तत्कालीन श्री ३ महाराज जुद्ध शम्शेर जंगबहादुर राणाले नेपाली भिक्षु तथा श्रामणेर-हरूलाई बुद्ध धर्म प्रचार गर्न नपाइने भनी तीन दिनभित्र नेपाल छाड्नु पर्ने क्रूरतम आदेश बक्स भयो । यतिबेला भिक्षुहरूमा धर्मालोक, कर्मशील (प्रज्ञानन्द), सुबोधानन्द र प्रज्ञारश्मि तथा श्रामणेरहरूमा अग्गधम्म, कुमार (काश्याप), रत्नज्योति र प्रज्ञारस गरी जम्मा आठजना भिक्षु-श्रामणेरहरू थिए । यसरी देश निकालामा परेका भिक्षु-श्रामणेरहरू कोही कुशीनगर, कोही सारनाथ त कोही कालिम्पोंग तिर लागे ।

यसै क्रममा भिक्षु प्रज्ञारश्मि सारनाथमा पुग्नुभयो । मुलगन्धकुटीको नगिचै महाबोधि सोसाइटीमा बस्दाबस्दै श्रीलंकन बौद्ध तीर्थयात्रीहरूसंगै भिक्षु प्रज्ञारश्मि श्रीलंका जानुभयो । श्रीलंकामा बसी ३ वर्ष जति बुद्ध धर्म र बौद्ध सम्यताको अध्ययन गर्नुभयो । अनि वहाँ पुनः श्रीलंकन यात्रीहरूसंगै सारनाथ फर्किनु भयो । केही वर्ष सारनाथमा बसिसकेपछि वहाँ नेपालमा फर्किनु भई धर्म प्रचार कार्यमा संलग्न हुनुभयो । वहाँ कहिले कता कहिले कता विहारमा बस्नु हुँदै घुमक्कडको रूपमा चहार्नु भयो । वि. सं. २००० सालमा स्थापित पाटनको श्री सुमंगल विहारमा स्थायी रूपमा बस्नु भई सुमंगल विहारको उत्थानमा ठूलो योगदान पुऱ्याउनु भयो । पछि वहाँ वि. सं. २०२० सालमा काठमाडौंको गण-

महाविहार स्थापना भएपछि त्यहीं बस्तु भयो । यही विहार वहाँको मरणासन्न अवस्थासम्मको विहार हुनपुग्यो ।

गणमहाविहारमा स्थायी रूपले बसिसकेपछि वहाँले नेपाल भाषामा विशाखा चरित्र, मघमानवक, कप्पिन जुजु, अनाथपिण्डक, माँ-बौ सेवा, शीलव जातक, बुद्धया अमृतोपदेश आदि ग्रन्थहरू रचना गरी बुद्धधर्म र नेपाल भाषाको सेवा गर्नुभयो । वहाँ गृहस्थ उपासकोपासिकाहरू बिरामी पर्दा घर घरमा जानु भई परित्राण पाठ गर्नुमा खूब रूचिका साथ जानुहुने कुरा आज पनि उपासकोपासिकाहरू स्मरण गर्छन् ।

आखिर जीवन न हो । यसको स्वरूप के र कस्तो छ ? यसको प्रवाह-गति कहाँ र कुन बिन्दूमा रोकिन्छ ? यी सबै अनुत्तरित प्रश्नकै रूपमा हाम्रो सामू उभिएको छ । जीवन र प्रकृतिको स्वरूप करीब करीब मिल्दो जुल्दो छ । भिक्षु प्रज्ञारश्मिको उमेर पनि ढल्दै गयो, अनेक रोगले सताउन थाल्यो । बाह्य रूपमा थाहा भए अनुसार विगत २ वर्ष यतादेखि वहाँको रूप, हिंडाई र बोलाईमा ठूलो अन्तर देखा पर्‍यो । वहाँलाई रोगले नराम्रैसित सताएको आभास भल्किन्थ्यो । भिक्षुहरूका लागि असहाय, बृद्ध र रोगी अवस्थामा सेवा गर्ने व्यवस्था हुनु पर्ने थियो । तर अपशोच । अर्को यसको व्यवस्था गर्ने तर्फ कसैले चासो नदिएको भान हुन्छ । जे होस् वहाँलाई आफ्नै परिवार र सुभद्रा उपासिकाले ठूलो सेवा पुऱ्याएको बिर्सिनु हुँदैन ।

(६)

सब्वं अनिच्चं भने जस्तै कसैले रोकेर रोबन नसकिने स्वभाव धर्म अनुसारले श्रृष्टि भयो कि प्रलय हुने, उत्पत्ति भयो कि विनाश हुने जस्तै ७७ वर्षको उमेरका भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर गणमहाविहारको मरणशय्यामा अस्ति २७ कार्तिक २०५१ हरिबोधनी एकादशीको बिहान ४ बजेको पखमा वहाँले मरण धर्मलाई साक्षात्कार गर्नु भयो । यसरी उच्च रक्तचाप र हृदयरोगका कारण संस्कारको गति टुट्ने बित्तिकै अनिश्रित जीवन समाप्त भई निश्चित मृत्युमा पुग्नु भयो । ऐतिहासिक एवं नेपालमा जेष्ठ भिक्षुहरू मध्ये एक भिक्षु वहाँ भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविरको भौतिक देह समाप्त भएपनि वहाँको संस्मरण सदा पर्यन्त रहिरहने नै छ ।

[अखिल नेपाल भिक्षु महासंघद्वारा प्रकाशित
“बुलेटीन” १/३ बाट साभार]

Dhamma.Digital

भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर

पूज्य प्रज्ञारश्मि महा-
स्थविर नेपालया पूर्वाञ्चल
क्षेत्रया कोशी अञ्चल
अन्तर्गत पूर्व ४ नम्बर
भोजपुर जिलाय् भोजपुर
बजारया टक्सार टोले
विक्रम सम्बत् १९७३ साल
आश्वीन शुक्ल एकादशी
खुनु जन्म जुया बिज्याम्ह
खः । वसपोलया कुल यल

(स्व. भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविर)

दे, अर्थात् ललितपतन नगरया प्रसिद्धगु विद्याधरसंस्कारित
यशोधरा महाविहार (बूबहाः) संघया अन्तर्गतगु पद्मावति
विहार (नःबहाः) खलः खः । वसपोलपि भोजपुरे सरकारया
पाखें टक्सार तथा गोध्यबा टक चिनेगु ज्याया निर्ति थःगु
व्यवसाय थँकःमि ज्याया सिलसिलाय् यल देशं भोजपुर
खिखामाछा पाखे बिज्याःगु खः । वसपोलया अबु श्री बुद्धिराज
शाक्य तथा माँ बालकुमारी शाक्यया खुम्ह सन्तान दु ।
स्वम्ह दाजुकिजापि व स्वम्ह तःक्येहें मध्ये वसपोल दातिम्ह
काय् अले स्वम्ह तताया किजा खः ।

(८)

वसपोलं वाल्यकाले अन आः थनथे स्कूलत मद्गु
उकीसनं भोजपुरथेजाःगु दुर्गम पहाडी क्षेत्र जूगुलि थःगु छे हे
ककापिनिपाखे हे थःगु व्यवसाययात माःगु साधारण शिक्षा
प्राप्तयाना विज्यात । मचां निसे हे थः अबु बाज्यापि धार्मिक
प्रवृत्तिपि जूगु व थः नं धर्मपाखे मन क्वछूम्ह जूगुलि भोजपुरे
गुबले सत्वधर्मया प्रचार जुल अबले निसे हे वसपोल नं
चक्रधन व कान्छा, (वर्तमान संघनायक भिक्षु शाक्यानन्द
महास्थविर व भिक्षु सुबोधानन्द महास्थविरपि) ल्यूल्यू
धारणी स्तोत्र पाठ पूजा यायेगुली ब्वति काइम्ह जुल । वथे
हे १३ दँया उमेरय् अन सर्वार्थसिद्ध प्याखँ स्यंबले वसपोल
प्याखँया मू नायिका यशोधराया मुख्यम्ह सखि मनोहराया
अभिनय याइम्ह जुया उगु प्याखनय् ब्वति कया विज्यात ।

लिपा पूज्य शाक्यानन्द भन्ते गृहत्यागयाना विज्याःगु
व भोजपुरे भिक्षु महाप्रज्ञा व नवयुवक श्रामणेर अमृतानन्दया
साहसिक त्यागमय जीवन खना सर्वार्थसिद्ध प्याखनं ब्यूगु
वैराग्यं ब्वलना सुबोधानन्द भन्ते नाप नापं हे वसपोल नं
गृहत्यागयाना प्रब्रज्याया निरति प्याहाँ विज्यात । भोजपुरं
वसपोल कालिम्पोंग विज्याना महाप्रज्ञा भन्तेयाथाय् वना
१९९६ साल बैशाख पुन्ही खूनु कालिम्पोंगया प्रज्ञाचैत्य
विहारे वसपोलयाके प्रब्रज्या दीक्षा कया थःगु गृहस्थीया
गजराज नाँ परिवर्तन याना प्रज्ञारश्मि नामं प्रब्रजित जुया
विज्यात ।

अनं लिपा वसपोलयात छुं समय प्रारम्भिक शिक्षा बीधुंका पालि भाषा व बुद्धधर्म अध्ययन यायेत पूज्य महाप्रज्ञा भन्ते नं वर्तमान पूर्वी बंगालया चटगांव छोया बिज्यात । चटगांवया विहारे खुलाति चवना बिज्याःबले वसपोलयात हाकुगु ज्वरं दुःख बिल । थुगु खबर शाक्यानन्द भन्ते पाखें सीका थःगु छेंया ककापिसं माःगु लँखर्च बियाछ्वया कालिम्पोंगे फिकेयात । कालिम्पोंगे उपचारयाना ल्वय् लाय्-धुंसेलि हानं थःगु पूर्वलक्षित शिक्षा हासिल यायेगु निंति अनं श्रीलंका बिज्याना अनया सापुगोड पिरिवेण (मातर) स बुद्धधर्मया शिक्षा व पालिभाषा अध्ययन याना बिज्यात । श्रीलंकां ल्याहां बिज्याना वसपोल न्हापां काठमाडौंया किण्डोल विहारे चवना बिज्यात । अन छुं समय तक चवना लिपा उपसम्पन्न जुइया निंति वसपोल हानं भारतया सारनाथे बिज्यात ।

बुद्ध सम्बत् २४८७ ईसवी १९४३ विक्रम सम्बत् २००० साले वसपोल सारनाथया बर्मी विहारे ऊ. चन्द्रमणि महास्थविरया उपाध्यायत्वे उपसम्पदा प्राप्तयाना बिज्यात । अबले १९ म्ह कारकसंघपि दुगु जुल । उपसम्पदा दाता श्रीसाहु मणिहर्ष ज्योति कंसाकार जुयादिल ।

उपसम्पन्न जुया वसपोल नेपाले ल्याहां बिज्याना भोजपुरे छुं समय चवना काठमाडौं ल्याहां बिज्यात । अबले हे नेपाले बुद्धधर्म प्रचार जूगु सहयाये मफुपिसं अनेक षडयन्त्र याना अबलेया प्राइमिनिष्टर जुद्धसम्शेरं भिक्षुपिन्त बुद्धया

जन्मभूमि नेपालं पितृता ब्रिल । श्रुगु निर्वासने लाःपि च्याम्ह
भिक्षुपि मध्ये वसपोल नं छम्ह जूगुलि नेपाः दुहाँवया गुलिचां
मदुवं थः नं निर्वासित जुया नेपालं पिहाँवने माल ।

छुं दे विदेशे च्चना हानं बुद्धधर्म अध्ययन याना पूज्ज
अमृतानन्द भन्तेया कुतलं श्रीलंकाया नारद महास्थविर
सहितगु धर्मदूत मण्डलया सक्रियतां याना तत्कालीन प्राइ-
मिनिष्टर पद्म सम्भेरं बुद्धया जन्मभूमि जुयाच्चंगु नेपाःया
भिक्षुपिन्त नेपाले बुद्धधर्म प्रचार यायेत स्वतन्त्रता बिसेलि
वसपोल हानं नेपाले ल्याहाँ बिज्याना धर्म प्रचारे संसगल जुवा
बिज्यात ।

वलपोलया धर्म देशना यायेगुया अतिरिक्त विहार
निर्माण यायेगु, महापरित्राण पाठ यायेगु, व महापरित्राण
पाठ याकीपिन्त स्वाहालि यायेगु, अले बुद्ध धर्मया सफूत थःगु
भाषां च्चया प्रचार यायेगु व फुर्थे सफू पिकाइपित दाताजुया
दाता मालाबीगु अभिरुचि दुगु कारणं याना वसपोल थुपि
प्यंगुलि क्षेत्रय् न्हां बिज्यात

दकले न्हापां वसपोल यज्या श्रीसुसंगल विहारे च्चना
बिज्यात । धन विरोधीपिसं अस्वः हाय्कःवःगुलि किस्कोल
विहारे च्चं बिज्यात । अनं लिपा यम्पिविहार (ईबही) या
श्री बाबुकाली क्षत्रव्य व श्री आसाराम क्षत्रपिनि अनुसोचे
यम्पि विहारे च्चना बिज्यात । अन वसपोल स्थानीय दाहा-
पिन्त कःघावा धर्मदेसना द्वारा प्रभावित याना अन वसपोलः

जुयाच्चंगु विहारे छ्वालं पःखालं चाहुइका सुरक्षितयाना विहारे प्रत्येक अष्टमी, पुन्ही, अमाइ व संलहूबले बुद्धपूजा व धर्मदेशनाया कार्यक्रम संचालन याना बिज्यात ।

वसपोलया धर्म प्रचारया प्रभावं वसपोल यम्पिविहारे च्वना बिज्याःसां लुँखुसिया श्रीसुमंगल विहार (यंगःबहा) या निर्माण कार्ये नं ब्वति कया बिज्यानाच्चन । फल स्वरूप २०१० सालं श्री सुमंगल बौद्ध संघ स्थापना जूबले विहारया नायक पूज्य संघमहानायक प्रज्ञानन्द महास्थविरया नायकत्वे उगु संघया सचिव जुया वसपोल भन्तेयात ग्वाहालि याना बिज्यात ।

भिक्षु प्रज्ञानन्द महास्थविरं श्री सुमंगल विहार तोता बिज्यासेलि अनया दातापि व उपासकपिसं वसपोलयात हे यम्पिविहारं सुमंगल विहारे आमन्त्रण याना स्यायी रूपं च्वनेत ब्वनाहल । वसपोलं थ्व हे विहारे च्वना अनया उपासकपिं नाप माःगु सहयोग कया विहार निर्माण याना बिज्यात । नाप नापं धर्मदेशनाया अतिरिक्त उपत्यकाया दुने न्ह्याथाय् न्ह्याम्हसिया महापरित्राण पाठ जूसां वसपोल न्हापालाक बिज्याना मण्डपया प्रबन्ध यायेगु व अन च्वपिं दातापिन्त माःगु निर्देशन वीगु आदि याना बिज्याइगु जुयाच्चन । थुजागु ग्वाहालि उपत्यकाय् जक मखु उपत्यकां पिने नं पाल्पा, तानसेन व भोजपुर थ्यंक नं महापरित्राण पाठ जुइबले आपायाना वसपोल फत्तले थः हे न्हापालाक बिज्याना उपासकपिन्त निर्देशन बिया ग्वाहालि याना बिज्याइगु खः ।

श्व हे कारणं याना नं वसपोलयात सकसिनं नं सल्हाब्याःम्ह, खँल्हाय् अःपुम्ह, भ्यलेबूम्ह भन्तेया रूपे म्हस्यू ।

छको नेपाले प्रजातन्त्र वये न्ह्यो महाप्रज्ञा भन्ते गुप्त रूपं काठमाडौं उपत्यकाय् विज्यात । अबले वसपोलयात ब्वना पूज्य प्रज्ञारश्मि भन्ते त्रिशुली विज्यात । उबले त्रिशुली छुं विहार मद्दुनि । उर्कि वसपोलपिन्त श्व पंक्तिया लेखकं थःगु छें हे स्वागत याना विज्याकल । अन स्वन्हु तक च्वना वसपोल महाप्रज्ञा भन्ते नं अन च्वंपिन्त धार्मिक प्रवचन याना विज्यात । वसपोलया प्रवचनं अन च्वंपि उपासक उपासिकापि मध्ये विशेष याना श्री बेखारत्न शाक्य व स्वयं श्व पंक्तिया लेखकया माँ-बौपि अले आशाकाजी शाक्यपिन्त तःसतं प्रभावित यानाबिल ! अन प्रज्ञारश्मि भन्तेनं वसपोलया सेवाया अतिरिक्त स्थानीय उपासकपिनि मने बुद्धधर्मया विषये शंका जुयाच्चंगुयात भन्ते नाप स्वापूतया शंका समाधान याका बीगुली यक्वं ग्वाहालि याना विज्यात ।

वर्थे हे वसपोलं सुगतपुर विहार निर्माण जुसेलि २००९ सालं विहार संघदान पलिस्था कार्यं जूबले विहारया संस्थापक भिक्षु धम्मालोक महास्थविर कारणवश उपस्थित जुइ मफुगु व विहारया संघदान कार्यं नं याय् हे माःगु जूगुलि धम्मालोक भन्तेया निर्देशन अनुसार पूज्य प्रज्ञानन्द महास्थविर सहित भिक्षुसंघपि ब्वना त्रिशुली विज्याना संघदान कार्यं पुवंकेगु विशेष अभिभार वसपोलं हे कया त्रिशुली च्वंपि उपासक उपासिकापिन्त ग्वाहालि बिया पुवंका विज्यात ।

वर्षे हे छको त्रिशुलीया दिवंगत साहु केशरिदासया धर्मपत्नी गणेशमाया तथा मिश्री अमात्यपिसं नानीमाया (साहिली) उपासिकाया प्रेरणां सुगतपुर विहारे नित्यपूजा यायेया निर्ति जग्गा छकू भिक्षुसंघे प्रदान याना दीवले नं वसपोल प्रज्ञारश्मि भन्तेनं हे संघया प्रतिनिधित्व याना दान ग्रहण याना दाताया इच्छा पुवंका विज्यात । थुगु जग्गा आःतकं नं सुगत बौद्ध मण्डलया नामे लालपूजा जुया विहार-यात आयस्ता वयावं च्वंगु दु ।

हानं वि. सं. २०३१ सालं त्रिशुली श्री ५ महाराजा-धिराज वीरेन्द्र वीर विक्रम शाहदेवया शुभ राज्याभिषेकया उपलक्षे देशे शान्ति शुभ कामना याना सामुहिक महापरित्राण पाठ याकेगु निर्ति सुगत बौद्ध मण्डलया पाखें भिक्षुसंघे प्रार्थना जुल । अबले नं वसपोल हे मण्डपया साथे विज्याना मण्डप आदिया व्यवस्थाया नाप नापं अनया नैवासिक भिक्षु मेघंकर व दातापिन्त माःमाःगु सल्हा व सहयोग बिया महापरित्राण पाठ सम्पन्न जुइका विज्यात । उकीसनं न्हेन्दु न्ह्यो हे पूज्य ज्ञानपूर्णिग भन्तेद्वारा जूगु महापरित्राण सम्बन्धी धर्मदेशना व काठमाडौंया अन्नपूर्ण ज्ञानमाला, स्वयम्भू ज्ञानमाला भजन व लोकदर्शन बज्राचार्यपिं सहित पूज्य भिक्षु महासंघ उगु मह-परित्राण माठ तसःतं भव्य जुइका बिल ।

वसपोलं उपासक उपासिकापिन्त धर्मया खँ थुइका बीत बुद्धधर्मया सार सारगु विषया अतिरिक्त सरल सरलगु

(१४)

जातक वाखँ व अटुकाया वाखँत च्वया वितरण याना बिज्याइगु । वथे हे ज्ञानमाला भजनया निति वथे इलेविले जुइगु बुद्धजयन्ती व विभिन्न पत्रिकायात न बुद्धधर्मया ज्ञान जायाच्चंगु म्येत च्वया नेपाल भाषा व नेपाली भाषाया साहित्य क्षेत्र न यक्व गवाहालि याना बिज्यागु दु थौ वसपोल च्वया बिज्यागु सम्भूत जक नं ११ गू प्रकाशित जुइ बुकगु दु ।

उनि थये खः—

१. विशाखा-चरित
२. बुद्ध-धर्मया मूलपु
३. मध मानवक
४. अनाथपिण्डिक
५. महाकप्पिन
६. शीलव जातक
७. माता पिता सेवा
८. बौद्धधर्मया रूपरेखा
९. बन्धुल मल्लिका
१०. बुद्धया अमृतीपदेश
११. आर्य अष्टांगिक मार्ग (प्रथम, द्वितीय संस्करण)

युकथ वसपोल धार्मिक क्षेत्र व बौद्ध साहित्य क्षेत्रे सेवा याना च्वच्च लिपा उमेर बित्तैजुया वसेलि न्हापानिसै

नापनापं धार्मिक ज्याय् खँय् सहभागी जुया च्वंम्ह भिक्षु सुबोधानन्द भन्ते च्वना बिज्यागु गणमहाविहारे हे वसपोल नं थिस्रं च्वना बिज्यात । अन च्वना च्वच्वं हे वसपोलयात रक्तचापया रोगं आक्रमण यात । अनेक उपचारया बलं वसपोल हानं छकः सकभनं विहार विहारे बिज्याना पुलांगु खँत लुमंकुं लुमंकुं सकलें नापलाय्गु याना बिज्याय्गु शुरु याना बिज्यात । तर अफशोच, २०५१ सालया गुँलानिसें वसपोलयात हानं रोगं क्वत्यल । वसपोलयात उपचारया निंति वसपोलया किजा हेमवहादुर शाक्यपिसं थःगु छें काठमाडौंया सिफलया हाकुतांस बिज्याकल । अनं अस्पताले यंका उपचार यासां चिकं फूगु मत क्रमशः बुलुया बनीथें वसपोलया आयु नं फुना वंगुलि २०५१ साल कार्तिक २७ गतेया सुथसिया ४ ताःइले पाखे वसपोलं नं थःगु नश्वर शरीरयात त्यागयाना दिवंगत जुया बिज्यात । अनलि वसपोलया पार्थिव शरीरयात गणमहाविहारे यंका भिक्षु संघपाखें माःगु अन्तिम संस्कारया निंति सकल भिक्षु, अनागारिका, उपासक व उपासिकापि मुना माःगु पाठ पूजा क्वचाय्का भव्यं शवयात्रा याना स्वयम्भूया दिपे भिक्षुसंघ व परिवारया सदस्यपिनि पाखें नं दीपदानयाना अग्नि संस्कार जुल ।

थौं वसपोलन भीगु न्ह्योने मदुसां वसपोलं ग्वाहालि बिया निर्माण जुयाच्वंगु थायत स्वेगु दनि, वसपोलया ग्वाहालि न्याय्कातःगु महापरित्राण पाठया सफलताया

(१६)

संस्मरणया घलः दनि । वसपोलया उपदेशं प्रभावित
उपासकोपासिकापि दनि अले दनि वसपोलं च्वया विज्यागु
धार्मिक सफूत ।

ध्व हे कीर्ति चिरस्थाइ याय्गु वसपोलयात श्रद्धा-
ञ्जलि अर्पण याय्गु खः । वसपोलयात अनुस्मरण याना
थःम्हं यानागु पुण्यदान याय्गु हे कृतज्ञता देछाय्गु खः ।
उकि थुगु कृतज्ञता रूपी पुण्य वसपोलयात प्राप्त जुइमा धका
श्रद्धाञ्जलि देछाया च्वना । नापनापं सद्वर्म चिरस्थाई जुइमा
धका आशिका याना ।

निब्बाणस्स पच्चयो होतु ।

— धर्मरत्न शाक्य (त्रिशुली)

भातपोल, ताजाकः, यल

प्रज्ञारश्मि भन्ते नं मंत

“प्रज्ञारश्मि भन्ते मंत हँ” जि सुथसिया प्यताः—
त्याति इलय् न्यना । चच्छिया लासाय् बल्ल काःकू याना
छयौत्याति न्ह्यःवःगु नसँचा वये हे त्यंगु इलय् न्यना ।

प्रज्ञारश्मि भन्ते नं मंत ? नेपालय् हानं छको स्थविर-
वाद बुद्धशासनय् भिक्षु जुया स्थविरवाद बुद्धधर्म प्रचार
प्रसारय् थःत समर्पित याना बिज्याःपि भन्तेपि छम्हयां लिपा
मेम्ह बिज्याःथें प्रज्ञारश्मि भन्ते नं विज्यात ? पूज्यपाद संघ-
महानायक भिक्षु प्रज्ञानन्द महास्थविर विज्यात, भिक्षु धर्मा-
लोक महास्थविर विज्यात, भिक्षु अमृतानन्द महास्थविर
विज्यात.... जि थःम्हं मचायेक हे तहाःकेक सासः लहात ।
थ्वसपोलपि लिसे लिसे बुद्ध शासनया ज्याय् ल्यूल्यु ज्या याना
विज्याःपि भिक्षु रत्नज्योति महास्थविर व भिक्षु विवेकानन्द
महास्थविरपि लुमंसे बल । थ्व हे नेपाःया पुनर्जागरणया
नसँचाय् भिक्षु जूपि महापन्थ व चुल्लपन्थ भन्तेपि लुमंसे
बल । मनं धाल, आः प्रज्ञारश्मि भन्ते नं विज्यात । म्हिगः
हे तिनि, वसपोलयात घका थाइ उपासक उपासकपिसं नगर
मण्डप श्रीकीर्ति विहारय् कथिन दानया इलय् ब्यूगुगु छज्वलं
परिस्कार वसपोलयात बियागु खः । थ्व दान परिस्कार भिक्षु

(१८)

संवेजकीर्तियात बिया घया, 'का, प्रजारश्मि भन्ते मफु ।
वसपोलयात ध्व यंका ब्यु ।”

“वसपोलं घया बिज्याःगु खः, जित नं दान बिया
हःसा कया हति ।” - संवेजं घाल ।

“ध्व हे ला घयागु । छं धाये न्ह्यवः हे जि बी धुन ।
का बरु, ध्व महापन्थयात नं ध्यंका ब्यु । न्ह्याथे धासां व नं
थन विहारयाम्ह खः ।” - जि घया ।

“महापन्थ भन्ते ला लय् हे ताइका ।” - संवेजं घाल ।

“लय्ताइ, लय्ताः, लय्ताल ! उफ् जीवनया सलंसः
द्वलंद्वः क्षणय् थथे जुइ धुकल, जुइ नं तिनि । सुख व दुःखया
माय्का तिकाय् थाज्या थायेगु हे ला मनूया कर्म खः ?”

तथागतं पाय्छिक हे मनूया स्वभावय् आजा जुयां
बिज्यात, *Dhamma.Digital*

“इध वस्सं वसिस्सामि, इध हेमन्त गिम्हसु ।
इति बालो विचिन्तेति, अन्तरायं न बुज्जति ॥”

“आः वइगु ताल्लां अन च्वं वने, अले हामं वइगु
हेमन्त ऋतुइ फलानाथाय् च्वं वने— थुबले थन च्वं वने, अले
हानं अन च्वं वने धका अनित्य मख्पिं ध्वांतयेसं विचाः याना
च्वनी । तर वं मस्यू, वयागु जीवनया अन्तराय गन दु, व
गन ध्वांपुंक कुतु वनीगु खः ।”

थथे, अनेक थौया भीपिं व बुद्धया उपदेश बुद्धयां

उपदेशं इलेविले क्खीत कसंग वंकीगु खँ लुमंका लुमंका च्वंच्वं
जि गबले गण विहारय् थ्यन हे धाये मफु । विहारया लुखा
चाः । विहारय् दुने थ्यनेवं भिक्कां मिक्कां दथेंताल । वसपोल
च्वना विज्याःगु “श्रद्धागब्भ”य् मिखा वन । वसपोलं व
कोथाय् निभालय् च्वना धया विज्याःगु खँ अथे न्ह्योने च्वं
वल— “सुदर्शनं विवेकानन्दयात बांलाक हे च्वल नि ! जि
सोवले जिगु वारे नं थथे सुनानं लेख च्वइ ला थें ?”

जिं न्हिला धया, “जि च्वयेनि !”

“गन्याम्ह मां’ वेचन धाये ! छ न्हापा सी ला,
चनखः जि न्हापा सी ला का । छं गथे जि सीवं च्वये धका
धाये फइ ?”

“अथेसा भन्ते ! जि न्हापा सीसा छपिसं च्वया
विज्याहुँ, छपिं न्हापा सीसा जि च्वये ।” — जि धया ।

“जि छु छंथें उगुं थुगुं लुमंगु खँ हना च्वये सइला ?
वरु जि न्हापा सीसा धाइ, छं च्वये फु ।”

“अथे ला छपिं स्वया जि हे न्हापां सी ।”

“छं धाये फु ला, छ न्हापां सी अथवा चनखः जि
न्हापा सी ?”

“व ला धाये मफु । तर अथे नं जि यक्व ल्वय्घाना
च्वना छपिं छुं ल्वय् मदुम्ह । उकिं जि हे न्हापां सी ।”

“मां’ वेचन — अथे नं धाये त्यःला ? चनखः छ सी
मज्यूनि । जिपिं सीसां छ चनखः सी मज्यूनि ।”

“छपिसं घयां जीगु खँ खः ला व ?”

“व ला चनखः, सब्बे सत्ता कम्मसका खः”

“अले छाया ले ?”

“धयागु का । छं विवेकानन्दया वारे बांलाक च्वल ।”

“ग्व, अबले मनय् गथे खँ न्हात- अबले आखः ग्वः
भ्वँतय् इवछू वल ।”

जुरुक्क दना दुने कोथाय् बिज्यात । ल्हातय् मुसुम
निगः स्वंगः तथा पिहाँ बिज्यात । हानं अखवार छपाः व
चक्कु छपु ज्वना पिने निभालय् बिज्यात । जि नं लिस्सें पिने
वया । चक्कुति मुसुम ताना बिज्यात, अले घया बिज्यात,
“ना ज्यामिर न । साब साः । थनयागु मखु थ्व । नया स्व,
गय्च्वंका साः ।”

अथेक स्वया- ज्यामीर ? म्हासुसे, ह्याउँ ह्याउँ
घाः । रस इवाररर इवाररर हे वः । नया स्वया, घाथ्ये साः
खनि । मती वन, ज्यामिर धयागु साब साःगु, तिखगु रसदार
फल हे खः खनि ।

जिगु मनया खँघाः दित । जिगु म्ह सन ।

जि थुखे कोथाय् वया । गण महाविहारया लुखा
सिथसं च्वंगु विहारया पश्चिम पाखे च्वंगु कोथाय् फेतुना ।
थ्व कोथाय् न्हापा जि च्वनेगु खः । जि च्वने न्हायो तःदँ तक
वसपोल हे थन च्वना बिज्यागु खः । अबले जि गण महा-
विहारया पूर्वोत्तर कुने च्वंगु कोथाय् च्वं च्वनागु । छन्हू

खँया खँय् वसपोलं पूर्वोत्तरया कोथा येका विज्यात । जि नं
 खँया खँय् वसपोल च्वना विज्याःगु कोथा येका । खँया खँ,
 घात्थें हे जुल । निम्हसिया च्वने कोथा उघ्रिमे हिलाबुला
 याना । सामान उखें थुखे, थुखें उखे ल्हया । सुबोधानन्द
 भन्ते छम्हसिया जिमि कोथा हिलाबुलाय् सना च्वंगु खना
 न्हिला च्वना विज्यात । घात्थें थ्व कोथा हिलाबुला जुसं निसें
 वसपोल अन्तिम इलय् तकं अन हे अथवा थन हे कोथाय्
 च्वना विज्यात । छुं ई लिपा जि नं क्यपुली च्वं वना ।
 मच्चंसां थन हे अथवा अन हे जि च्वनेगु कोथा जुया च्वन ।
 व का, जिगु संकलन- पुलां पुलांगु पुरातात्त्विक महत्वया
 बाकूविकू नं आः तकं थन दनि । जिगु मास्टर डिग्रीया
 पोशाकया किपा नं दनि । अतीतया लुमंती दुना मिखा कना
 छ्चालं स्वया । अले वर्तमानया घरातलय् वया जि थःत
 घया, टेलिफोन याये माल । आनन्दकुटी, शाक्यासह विहारय्,
 बौद्ध समकृत विहारय्, मणिमण्डप विहारय्, विश्वशान्ति
 विहारय् फोन याना । वसपोलया स्वजन परिजनपित फोन
 याना । अले हानं बुद्ध भगवानया न्होने सुखू लाया लासा
 लायेके बिया । गण महाविहारया सत्तीपि व कत्तीपि उपासक
 उपासिकापित फोन याना । सिफलं वसपोलया निष्प्राण शरीर
 हल । लासाय् गोतुकल । जिगु मन छको ज्यःथें जुल । मिखा
 फुति याये लोमन । गथें तुति तिल्लाप्यंगु जुइ ? गथे म्हुतु
 अथें कमत्तिक वांखाया च्वंगु ? पलख त्वल्हे चाये धुंका जि
 घया, म्हुतु छको कत्तिके माल । शायद वसपोलया काय्चां

महुतु कतिकेत कुतः यात । महुतु वांऽमखात । खाः स्वस्वं
जिगु मिखाय् लुल, यलया यंगः बहाः । उत्तर पाखेया छतं
जाःगु विहारया कोथां वसपोल पिहाँ बिज्यात । तुइसे च्वंगु
खाः । महुतु च्वका भतिचा थहाँ वः । म्हामुसे यच्चुसे च्वंगु
रेशमया गाचां न्ययाः बिज्याःगु । वसपोलं अबले शील-प्रार्थना
याका बिज्याइगु जित यः । तर लिपा स्वलाति लिपा चिकुलां
वसपोलयात जि मखं । न्यनावले लिसः ब्यूगु खः— क्वःने
बिज्यात । तर अबले जि क्वःने बिज्यात धयागु मस्यू । जिगु
मानस संसारय् जिगु ज्ञानय् अबले क्वःने धयागु मंगः बजार
स्वया भतिचा उखे खः । लिपा वसपोलयाके न्यना, “छपि
क्वःने बिज्यात धाःगु । क्वःने वनेत गुलि न्यासि वनेमाः ?”

“छं क्वःने धयागु मस्यू ला ? चनखः क्वःने धयागु
हिन्दुस्तान खः । न्यासि वना नं मोटरय् च्वनेमाः रेलय्
च्वनेमाः । क्वःने मवंकं लुम्बिनी, बुद्धगया, सारनाथ व कुशी-
नगर धयागु थ्यनी मखु ।”

जि न्यना च्वना । शायद वसपोलं जिगु ख्वालय्
जिज्ञाशा खल । जित तस्वीर क्यना क्यना धया बिज्याःगु
आःतकं लुमं । जि न्हापां वसपोल पाखें हे लुम्बिनी, बुद्धगया,
सारनाथ व कुशीनगर वारे खँ थुल । अबले जिगु मनय् लूगु
बौद्ध संवेजनीय स्थान सिंहदरवार (पिने छको खनागु) थें
जुइथें ताल । जि अबले छू स्यू धका— लुम्बिनी, बुद्धगया,
सारनाथ व कुशीनगर थःथः कथंया विहार खः, जंगल खः,

स्वाँया क्यव खः, विहारया अवशेष व देगः खः ! लाय्कूया छेंथें मखु ! ध्वाखार्थें मखु ।

कुशोनगरय् जिगु मन चाःहिल । अनया संवेजनीय महापरिनिर्वाण मूर्ति मिखाय् लुल । बूपि सीमाः, तर अर्हत्पि हानं भवचक्रय् चाःहिले म्वाःक विज्याइ । अले भन्ते ले ? अहं, सुनानं मस्यु । गवले सदांया लागी वनेगु, गन च्वना सदांया लागी शरीर तोता वनेगु, छु जुया छु जुइवं थ्व सासः हानं दुहाँ पिहाँ जुइ फइ मखु ?— थ्वया लिसः कीके मदु । प्रज्ञारश्मि भन्तेया नं थ्व भतिचा अप्वया वःगु त्वय् क्वलाइ तिनिगु मनया ल्याः दुगु खः, तर व ल्याः अर्थें च्वन, वसपोल सुंक विज्यात । जि वसपोलया खाः स्वया च्वने मफुत । थुसे फःहिला वया । अले वसपोलया च्वय् क्वय् मत च्याकेत धया । जित मती वन, भति तःजायेक बेंच तया उकी द्यने थ्यने माःगु । हानं मती वन, वसपोलया छ्यों फुसे पाखे बुद्ध मूर्ति छगू तये माल । अथे हे मूर्ति तये धुनेवं जित मन भतिचा याउँल । मस्यु, वसपोलयात छु जुल, जित नि, जि स्वये जितनि वसपोलयात नं याउँसे सिचुसे च्वन जुइ । उफ् गुजागु थ्व श्रद्धाया भावुकता ?

उपासक उपासिकापि छम्ह छम्ह यायां यक्व मुन । तुयूगु भोंया ध्वाय् दयेकेगु ज्या जुल । स्वाँमाः हनेगु नि जुयावं च्वन । बौद्ध कण्डा नं माक्व थ्यन । पुष्प-विमान (थौंक-हेया कूताः) छायापीगु ज्या जुल । गृलि विहारय् थ्यं लिसे “अनिच्चावत संखारा...” ब्वना च्वन । अथे थथेया

संवेगया वातावरण्य् जि स्वये वसपोलया म्हस्यूपि, वसपोलं
 म्हसीका तःपि, वसपोलयात गुणं म्हसीका तःपि सकलं सकलं
 घयार्थं ध्यन । सुथ बंछिया ई तुरन्त हे वन । विश्वशान्ति
 विहार, न्हूगु बानेश्वरय् कथिन दान व विहारया वार्षिक
 उत्सवय् विज्याकपि सकल भन्तेपि व अनागरिका अय्यापि
 नं ध्यन । भन्तेपि विज्यायेवं वसपोलयागु अन्तिम संस्कार
 गन यायेगु घयागु वारे छलफल जुल । आनन्दकुटी ल्यूने
 दानगाःयाथाय् भन्तेपि व अय्यापि न्हापा न्हापा अन्तिम
 संस्कार याइगु थासय् हे तापाःसां यंकेगु निर्णय जुल ।
 अन्तिम संस्कारया यागाया लँपु ज्यात । थुवे भन्तेपिनि न्होने
 हे वसपोलया भोला चायेका स्वयेगु जुल । पीद्वः व चाचू दुगु
 दां अन्तिम संस्कार व वसपोलया पुण्यस्मृतिस हे तुं दान
 प्रदान यायेगुली खर्च यायेगु निर्णय जुल । अले मेमेगु खँय्,
 अ. ने. भि. महासंघया निर्णय कथं लिपा ज्याखं यायेगु खँ
 कोजित अबले । थुवले तकं न्हिनसिया छताः थातं मयात ।
 तापाःगु लँ चायेका अन्तिम संस्कारया यात्रा याकनं
 न्ह्याकल । लगं, ज्याः वहाः, भिद्यत्वाः, तहाचः जुना छावनीं
 स्वयम्भू गःचा हीका अन्तिम संस्कार जुइथाय् ध्यन । जि
 दथुं हे न्हापां वया अन थयंका च्वना । सिँपचिना तःगु
 स्वस्वं- जीवनया अन्तिम विश्रामस्थल खनेनं जीवन हे
 म्हाइपुर्थे ताल । मसीतले सकतां माः, थथे माः, अथे माः ।
 उगु नं माः थुगु नं माः । उलि नं मगाः थुलि नं मगाः ।
 बाह रे माः माः, अय् माः माः घाइगु मन । छु माः छंत

धा ? खुयाःसां दयेकि, ख्वयाःसां दयेकि, हिचःति हायेंकाःसां दयेकि— तर थ्व संचय, थ्व जिगु छु लिसें वल ? छथाय् थ्वसपोल भन्ते नं बाखँ कना बिज्याःगु लुमन— छम्ह साधु भिक्षा पवं वन । छम्ह साहुं व साधुयात धाल, मखु छित जि भिक्षा बियां जित छु दइ ?

“छित पुण्य दइ ।”

“पुण्यं छु दइ ?”

“जित व्यूगु सिबे गुलिखे गुलिखे अप्वः छित चनखः पुण्य दइ ।”

“मदुसा छु याये ले ?”

“अथे मजूसा छित जि छि भिक्षा व्यूगु सिबे सच्छिदुगं अप्वः पलिसा बी ।”

“तर महात्मा छि थौं थन धाःगु खँ ल्वमंकूसा छु याये ले ? जित म्हमस्यू धाःसा छु याये ले ? मनूतयेसं थनया खँ थन ला धया नं मधया धाइ, कया नं मकया धाइ । परलोकया खँला ऊन्... ।”

“ना, छित पत्याः मजूसा थ्व मुलु छपु । छुं जुया छि दान याःगुया फल मदुसा, जि छित म्हमस्यू धाल धाःसा अथवा दान कया नं मकया धका धाःसा थ्व मुलु छपु क्यं— जि छित, तुरन्त लुमंके म्हसीके !” साधुं मात्र वणिक बुद्धियाम्ह साहुयात मुलु छपु बिल । साधुयात साहुं भिक्षा बिल ।

भतिचा लिपा वणिक बुद्धि चाल । चनखः वं विचाः

यात, “जि सीवं जि गथे मुलु ज्वना वने फइ ? अले थ्व मुलु ज्वना वने फइ मखुसा— व साधुयाके जि गथे चनखः वियाया सिबे फल अप्वः मदु धका धाःवनेत प्रमाण दइ ?”

अले व वणिक बुद्धि जक दुम्ह साहुं चनखः वरोबर थथे लुमंका च्वंवले हे व साधु हानं त्वाक्क अन थ्यंकः वल । वं धाल, “अय् महात्मा ! छि ब्यूगु थ्व मुलु जि सीबले चनखः गथे ज्वना वये फइ ?”

साधुं धाल— “व हेला धयागु ! सीबले मुलु छपु ला छि चनखः ज्वना वये मफुसा— थ्व थुलिमछि श्रीसम्पत्ति गथे ज्वना वये फइ ? मुलु छपु हे थः नापं यंके मफुगु जीवनय् छि मनसे—मत्वँसे, चनखः सुयातं छुं मब्यूसे, त्यः मत्यः मधासे चनखः छि मुं जक मुना च्वने त्यः ला ले ?”

थुजागु अनेक वसपोलया खँ लुमंका— दथुइ दथुइ अन माःमाःगु अग्निसंस्कारया ताःलाकेगु जुया च्वच्वं वसपोल प्रज्ञारश्मि भन्ते अन थ्यंके हल । जिगु मनया खँ अर्थे दिना वन— जि मचायेक मृत्यु संस्कार विधि न्ह्याके पाखे जित न्ह्याका यंकल । शील प्रार्थना जुल । मरणानुस्सति परित्त संभायना भिक्षु महासंघ पाखें जुल । तुयूगु कापः मत्तक्कवत्थ भिक्षु संघयात दान विल । वसपोलया रोगी अवस्थाय् उपस्थानय् श्रद्धा व श्रम देछाःम्ह सुभद्रां उखे लःधाः हायेका पुण्यानुमोदन यात, थुखे वसपोलया ककाया काय् कथंया किजापिं व मेमेपिं परिवारपिसं लःधाः हायेका पुण्यानुमोदन

यात । छम्ह मय्जु शायद वसपोलया म्हाय्चा वा भिचा
जक हूह ख्वया च्वन । पूज्य अनिरुद्ध महास्थविर, पूज्य
सुबोधानन्द महास्थविर, पूज्य बुद्धघोष महास्थविर, पूज्य
महानाम महास्थविर व पूज्य कुमार काश्यप महास्थविरं
भिक्षु महासंघया प्रतिनिधित्व याना मेपि वसपोलया स्वजन-
पिसं पाःलाकं अग्निसंस्कारया निति सिँपैय् मि थीका
विज्यात । मिच्याःथे कुं नं आकाशय् थाहाँ वन- थुखे भिक्षु
महासंघपिसं व्वना च्वना विज्याःगु ।

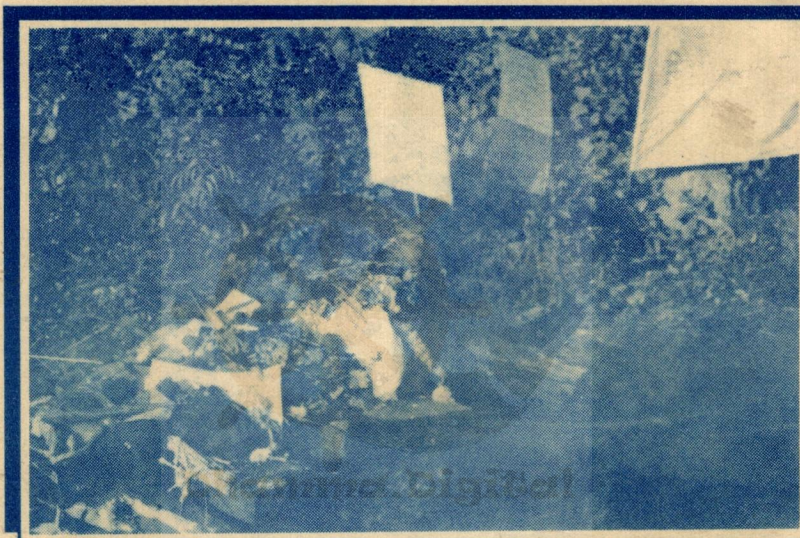
“अनिच्चावत संखारा, उपाद वय धम्मिनो ।
उपज्जित्वा निरुज्जन्ति, तेसंवूप समो सुखो ।”

नं थ्वयावं च्वन- सः च्वय् व जवं खवं वातावरण्य
न्यना वनावं च्वन । थ्व संस्कार अनित्यया परमसत्य सुनानं
मखंगु सः- न्ह्यपनं नं तायेके मफयेक अमर यथार्थताय्
दुग्यना दुबिनावं वना च्वन । अन हे न्हाय्कनेथे छर्लंग खने
दयावं च्वन- वसपोल नं मंत, वसपोलया लिपा वसपोल नं
मंत, व नं मंत, थ्व नं मंत पूज्य प्रज्ञारश्मि भन्ते नं मंत !

अले छन्हु धाइ तिनि जि नं मंत- थ्व मंत धका व
मंत धका च्वया च्वनाम्ह जि भिक्षु सुदर्शन नं मंत !

- भिक्षु सुदर्शन

भिक्षु प्रज्ञारश्मि महास्थविरको अग्निसंस्कार